

Oponentský posudek diplomové práce

Terezy Havlíkové

Kulturní život v Terezíně

Již zběžná četba magisterské práce Terezy Havlíkové o kulturním životě v Terezíně působí na čtenáře celkově dobrým dojmem. Poměrně rozsáhlá úvodní kapitola, ve které autorka hodnotí prameny a literaturu k uvedenému tématu, svědčí nejen o její kompetenci se k danému tématu vyslovit, nýbrž také o vnitřní motivaci.

Vhodným se jeví i způsob zpracování tématu. Autorka popisuje různé žánry kulturní činnosti v Terezíně, hudba, opera, opereta, kabaret, představení pro děti a další, chronologickým způsobem, od založení sběrného tábora v roce 1941 až do podzimních transportů roku 1944. Každý rok přitom přibližuje stručnou charakteristikou o událostech a atmosféře v táboře. Dobrým dojmem na čtenáře také činí časté a většinou vhodně umístěné citace z pramenné literatury, které doilustrují autorčino pojednání.

Místy se stává, že autorka nevědomky poněkud sleví z požadavků na odborné a vědecké podání tématu. Mám zde na mysli menší stylistická odchylení či zjednodušení, kdy autorka použije formulace či výrazy, které pro magisterskou práci nejspíše nejsou vhodné, např. výraz „židofilství“ (v tomto případě by snad bylo lepší „židomilství“). Vlastní autorčiny úvahy by si místy zasloužily kvalitnější stylistickou úroveň a propracování, jako např. v závěrečné reflexi nad kulturním životem v Terezíně.

Autorka sama v závěru poznamenává, že předložená práce je spíše faktografickým popisem kulturního dění v Terezíně. Nezodpovězenou pro ni stále zůstává psychologická a snad i filozofická otázka, odkud se v člověku bere vůle ke kulturní tvůrčí činnosti v tak vypjaté existenční a existenciální situaci, jakou byl poznamenán život v Terezíně. Možná by bylo vhodné, kdyby se k této otázce vyjádřila během obhajoby.

Práce Terezy Havlíkové je i přes dílčí nedostatky zcela vyhovující. Hodnotím ji známkou „výborně“ (1) a jednoznačně doporučuji k obhajobě.

V Jílovém u Prahy, 14.9. 2009

Mgr. David Biernot, Th.D.

